

Κέρκυρα, 28-05-2014
Αρ. πρωτ.:302

ΠΡΟΣ: α. Υπουργείο Οικονομικών
Καρ. Σερβίας 10
105 62 ΑΘΗΝΑ

β. Υπουργείο ΠΕΚΑ
Αμαλιάδος 17
115 23 ΑΘΗΝΑ

Θέμα: Ν/Σ για την «Οριοθέτηση, διαχείριση και προστασία αιγιαλού και παραλίας».

Το Π.Τ. Κέρκυρας εξέτασε το περιεχόμενο του παραπάνω ν/σ του Υπουργείου Οικονομικών, για το οποίο έχουν γραφτεί πάρα πολλά σχόλια και έκανε τις σχετικές τεχνικές παρατηρήσεις, οι οποίες δεν αφήνεται σημαντικά από τις ήδη διατυπωμένες στη διαβούλευση, από το ΤΕΕ και από άλλα Περιφερειακά του Τμήματα. Εξ' αυτού του λόγου δεν θα υπερθεματίσουμε σε αυτές αλλά θα εστιάσουμε στον ποιοτικό χαρακτήρα των νομοθετημάτων και τους σκοπούς που υπηρετούν.

Το νομοσχέδιο που τέθηκε σε διαβούλευση, όπως και κάθε πρόταση νόμου, οφείλει, είτε να καλύπτει νομοθετικό κενό, είτε να θεραπεύει, να ρυθμίζει και να αποσαφηνίζει ζητήματα και αβελτηρίες ενός προηγούμενου νόμου με το ίδιο αντικείμενο. Να θέτει, δηλαδή, το θεσμικό πλαίσιο – το όριο – μέσα στο οποίο θα κινούνται οι δραστηριότητες και οι πράξεις της διοίκησης και των πολιτών, ώστε να εξασφαλίζεται το δημόσιο συμφέρον.

Στο πλαίσιο αυτό, το κράτος πρέπει να είναι αρωγός στην ανάπτυξη της επιχειρηματικότητας, πρωτίστως όμως, να είναι ο εγγυητής των δικαιωμάτων των πολιτών που αφορούν στην χρήση, στην πρόσβαση, στην προστασία του περιβάλλοντος και του κοινόχρηστου χώρου.

Αντίθετα με την πιο πάνω ιεράρχηση, στο κείμενο του ν/σ διαφαίνεται ότι η επιχειρηματική σκοπιμότητα προτάσσεται κάθε άλλης, ενώ συγχρόνως τοποθετεί την κρατική διοίκηση στη θέση του διαμεσολαβητή μεταξύ της επιχειρηματικής επιδίωξης και του πολίτη, θέτοντας σε διαπραγμάτευση τα δικαιώματά του.

Είναι ξεκάθαρο, πλέον, και μετά την απάντηση του Ευρωπαϊκού Επιτρόπου Siim Kallas, ότι το νομοσχέδιο για τις παράκτιες ζώνες, αποτελεί **μνημονιακή υποχρέωση της Ελλάδας** που πρέπει να εφαρμοστεί άμεσα και θα έχει ως στόχο «τη διευκόλυνση των “στρατηγικών επενδύσεων” και τις “ιδιωτικοποιήσεις”». Μετά από αυτά, η θολή εικόνα του ν/σ και οι σκοποί του είναι εύκολα εξηγήσιμοι.

Χρειάζεται εθνική πολιτική διαχείρισης της παράκτιας και παρόχθιας ζώνης με ξεκάθαρες προδιαγραφές, που προστατεύουν το περιβάλλον, με στόχο τη διασφάλιση και ανάδειξη του φυσικού πλούτου. Είναι αντίθετη με την απλή λογική, η χάραξη πολιτικής για το συγκεκριμένο θέμα, αποκλειστικά από το Υπουργείο Οικονομικών. Οι στόχοι που θέτει, δηλαδή οι “στρατηγικές επενδύσεις” και οι “ιδιωτικοποιήσεις”, οφείλουν να υποχωρούν απέναντι στο υπέρτερο αγαθό που είναι το περιβάλλον και ο δημόσιος χώρος. Ο νομοθέτης έχει την υποχρέωση να λαμβάνει υπόψη τις επιπτώσεις

της κακής εφαρμογής των νόμων και όχι την εξιδανικευμένη εκδοχή της καλής εφαρμογής τους, αφού η πείρα μας διδάσκει ότι κατά κανόνα συμβαίνει το πρώτο. Ιδιαίτερα σήμερα, που η αξιοπιστία του πολιτικού συστήματος βρίσκεται στο ναδίρ.

Σύμφωνα με δημοσιεύματα και μπροστά στις έντονες κοινωνικές αντιδράσεις, προωθούνται αλλαγές από την κυβέρνηση που θέτουν τον περιορισμό ότι τουλάχιστον το 50% του εμβαδού κάθε παραλίας θα παραμένει ελεύθερο από επιχειρηματικές δραστηριότητες. Επίσης, για τις μικρής επιφάνειας παραλίες εντός προστατευόμενων περιοχών είναι δυνατό να καθορίζονται αυστηρότεροι όροι.

Εκτός του ότι οι περιορισμοί αυτοί δεν αλλάζουν ουσιαδώς το χαρακτήρα του ν/σ, τα κριτήρια χαρακτηρισμού μιας παραλίας ως μικρής ή προστατευόμενης, θα καθορίζονται με απόφαση του υπουργού Οικονομικών, γεγονός που μας βρίσκει αντίθετους.

Όπως ήδη αναφέραμε, το ΥΠΟΙΚ δεν πρέπει να νομοθετεί ανεξάρτητα για το συγκεκριμένο αντικείμενο –χωρίς τουλάχιστον το ΥΠΕΚΑ–, αφού οι επιπτώσεις των ρυθμίσεων που προτείνει, επηρεάζουν ουσιαδώς χωρικά και περιβαλλοντικά θέματα με έμμεσο ή άμεσο τρόπο.

Αντιλαμβανόμαστε τους αιγιαλούς και τις παραλίες ως μέγιστο εθνικό πλούτο, που δεν εμπορευματοποιείται ως αναλώσιμο προϊόν υπέρ ιδιωτικών συμφερόντων - π.χ. οι παραλίες που έχει προς πώληση το ΤΑΙΠΕΔ. Στηρίζουμε την ήπια ανάπτυξη των αιγιαλών και παραλιών με σαφείς κανόνες, που όλοι θα απολαμβάνουν ως φυσικό αγαθό και κοινό κτήμα.

Για τους πιο πάνω λόγους αρχών αλλά και για άλλους, τεχνικού χαρακτήρα, που προκύπτουν από τη συνοπτική προσέγγιση των κύριων σημείων του ν/σ (βλ. παράρτημα) **ζητάμε την εγκατάλειψη της προώθησής του, αλλά και άλλων ανάλογων προτάσεων νόμου, ενδοτικού χαρακτήρα, ως αποτέλεσμα παρασκηνιακών συμφωνιών με τους δανειστές, που προσβάλλουν τους Έλληνες πολίτες.**

Ο Πρόεδρος

Νίκος Τρίαντος
Ηλεκτρολόγος Μηχανικός

Κοιν.: α. Τεχνικό Επιμελητήριο Ελλάδας
Νίκης 4
10 48 ΑΘΗΝΑ
β. Π.Τ. ΤΕΕ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Συνοπτική Τεχνική προσέγγιση για το νομοσχέδιο του Υπουργείου Οικονομικών σχετικό με την Ορθότητα, διακρίση και προστασία του αγγαλιού και της παραλίας.

Ως γενική αρχή θα πρέπει να αναφερθεί η αντίθεσή μας στον τρόπο και τη σαφήνεια της διατύπωσης του κειμένου των επί μέρους διατάξεων, ιδιαίτερα δε σχετικά με τους ορισμούς.

Θετικά αντιμετωπίζεται η αναγνώριση της ανάγκης καταγραφής του φυσικού φαινομένου της οριογραμμής του αιγιαλού από ορθοφωτογράφιση και της άμεσης χάραξής της, παρά τις όποιες αδυναμίες και ατέλειες που θα παρουσιαστούν (η εμπειρία μας με το κτηματολόγιο είναι νωπή), ενώ για τον καθορισμό της ζώνης παραλίας που εξυπηρετεί τοπικές ανάγκες για κάθε περιοχή σωστά θα πρέπει να χαράσσεται από την αρμόδια επιτροπή. Όμως γι' αυτήν θα πρέπει να τηρηθούν τα αναφερόμενα στον ισχύοντα σήμερα Νόμο 2971/2001 και στα άρθρα του 3,5,6,7, όπου μεταξύ των άλλων γίνεται σαφής και η χάραξη και το περιεχόμενο του παλαιού αιγιαλού. Τα ασαφή κριτήρια της ανάγκης χάραξης της ζώνης παραλίας θα πρέπει να παραλειφθούν. Επισημαίνουμε ότι οι παραπάνω ενέργειες πρέπει να γίνουν από το αρμόδιο υπουργείο, δηλαδή του ΥΠΕΚΑ και όχι από το ξένο προς το αντικείμενο ΥΠΟΙΚ.

Η συρρίκνωση των διαδικασιών για τους εν λόγω καθορισμούς θα πρέπει να είναι ουσιαστική και όχι απλοποιητική της σοβαρότητας του θέματος.

Τα μπαζώματα στη θάλασσα και η αντιστοιχία της επιφάνειας ανά κλίση ξενοδοχείου θα πρέπει να απαλειφτούν!

Η ανάθεση σε αποφάσεις υπουργών, σημαντικών λεπτομερειών εφαρμογής και ποσοτικού προσδιορισμού, αποδυναμώνει κάθε νόμο».